

ארה"ב

צלצול הטלפון הקפיץ את סטיב ברנד, ממיטתו הנוחה, הוא קם והתלבש במהירות, מביט החוצה מהחלון אל הלילה השחור זרוע הכוכבים זה היה מראה מדהים, הטלפון צלצל שוב סטיב פנה לשלוחה במטבח, וענה תוך כדי הכנת כוס קפה חזק, "סטיב" אמר הקול "תתייצב בבסיס מיד, במהירות האפשרית" הטלפון נותק, הקפה הוכן הוא לגם מתוכו בזהירות מצקצק בשפתיו 'חם מדי' סטיב יצא לחניה, לרכבו, פורד פוקוס שחורה מטעם CIA, רשמית הייתה היחידה שסטיב עבד בה שייכת ל-CIA למעשה הייתה הרבה מעליו, אנשי היחידה ביצעו משימות ברחבי העולם, חטיפות, התנקשויות, סטיב היה ביניהם, את האימונים הקשים ליחידה רק מעטים עברו, המיוחדות הייתה שלכל אחד היה אימונים שונים.

הוא נכנס לרכב, מתניע יוצא לבסיס, הוא דהר בכביש הריק במהירות מטורפת, על כזו נהיגה אם היה נתפס היה מושלך לכלא, לאחר שעת נסיעה הגיע לבסיס, ששכן באמצע מדבר שומם במערב ארה"ב, את כל הסוכנים חייבו לגור בסמוך המחנה, היה מוקף בחומת בטון אפורה, מגודרת בגדר תיל, בשערי המחנה עומדים תמיד 5 אנשים לבושים אזרחית, חמושים, בתת-מקלעים מדגם MP5 עם משתיק-קול ארבעה מגדלי שמירה ניצבו, במקומות שונים, צלפים עם משקפות אינפרא אדום, סורקים את האזור, הלך ושוב, סטיב הניח את אצבעו על משטח לטביעת אצבע שהוגש לו, קרן אור ירוקה סרקת את אצבעו במהירות, אור ירוק הבהב השער החשמלי נפתח בקול חריקה, הוא נסע בתוך המחנה הגדול, ועצר ליד המפקדה יצא מהרכב, נכנס למפקדה, "שלום" אמר המפקד, מבלי להרים את עיניו מהמחשב "כנס לחדר תדרוך 2" אמר המפקד, הוא פסע במהירות במסדרון אנליסטים מפקדים, עייפים, עברו, מביטים בעניים אדומות, הוא נכנס לחדר התדרוך סוקר את החדר, בקצה החדר עמד לוח, על הלוח הייתה תלויה מפה של שדה תעופה כלשהוא, של בית מלון כלשהוא, פסיעות נשמעו קרבים לחדר, המדריך נכנס, קרחת מבריקה בראשו, מסנוורת, "שלום לך, ביקשו ממני להסביר את המשימה שלך שתבצע מחר" אמר בעודו משפשף את עיניו העייפות והרים מקל קטן מן השולחן, "אתה תצטרך לבצע חטיפה, לחטוף את מוחמד אל ארזי מדען עיראקי שנמצא בשוויץ כרגע הנה תמונתו" הצביע לעבר תמונת אדם תווי פנים מזרחיות עניים שחורות קטנות פרצוף מביע שנאה, "כן כמו שאתה רואה" הצביע המדריך במקל הקטן על מפה אחת "יש לנו פה מפה, של שדה התעופה של שוויץ, של בית המלון בא ישה המדען, שכרנו לך חדר באותו מלון אתה תביא אותו, לא מעניין את הממשל איך, אפילו תקשור אותו לטיל ותשלח לפה, יש לך פרטים בתוך מזוודת ה'עבודה' שמחכה לך בחדר הציוד, המדען יעזוב בסוף השבוע את שוויץ בטיסה 253 לעיראק ביום שני בשעה 5:30 פרטים במזוודה צא לחדר הציוד".

הוא נכנס לחדר הציוד אקדחים, רובים, רימונים תלויים על הקירות רק בא וקח, קולות ירי הגיעו לאוזניו, "הלו אפשר לקבל עזרה" הירי נפסק,

משום מקום צץ לו אדמיין האחראי "מזוודתך מונחת במדף האמצעי בארון שממולך", הוא נעלם שוב קולות הירי התחדשו. סטיב התרווח במחלקה הראשונה במטוס העושה את דרכו לעבר שוויץ, המסך הקטן הציג סרט, סטיב עשה את עצמו מתבונן, באמת חשב כיצד לבצע את החטיפה, "אדוני מה בשבילך" פנתה אליו הדיילת "פחית קולה סגורה" "רק רגע אדוני" אמרה הוא התבונן על בגדי הדיילים, חליפות כחולות מפוספסות בצבע תכלת עדין, רעיון עלה במוחו, אופציה נוספת, "אדוני? אדוני?" "אה, כן" "פחית הקולה שלך" תודה אמר מתבונן בשעונו, נותרו שעתיים לנחיתה. הוא הוציא ספר מתיקו מעין בו, בתוכו הוסתר המידע על המשימה, מפות עדכונים, מקומות מסתור. מטרתו ללמוד את המפה בעל פה ולהשמיד את הספר. "נוסעים יקרים שלום אנו ננחת בעוד רגעים בשוויץ בציריך נא לחגור חגורות, נחיתה נעימה, תודה" נשמע קולו ל הקברניט ברגע פרט אחד אחרון שקרא היה "המטרה מחליפה זהויות כל הזמן יש להצמיד אליו משדר מיקום כדי לזהותו כל הזמן רובה משדרים, נמצע בחדר בבית המלון, הרשום בשם פסנייה-סלובני. יש לסמנו בעת זיהוי מוחלט" המטוס נחת.

סטיב קם ממקומו ויצא במהירות עוקף על הביקורת נכנס לתחנת המשטרה בטרמינל "שלום אני צריך לדבר עם המפקד" אמר והציג לעיני הפקיד תעודת אינטרפול "מיד אדוני" המפקד הגיע גבוה במיוחד עיניו כחולות מתרוצצות על האורח "כן במה העניין" "האם אפשר לדבר בארבעה עיניים" "הו, כן בא לחדרי" הם פסעו במסדרון שוטרים יצאו מחליפים מילים עם המפקד מסתכלים על האורח שנראה בעיניהם בכיר, הם נכנסו לחדר המרוהט בקפידה, שטיח חום בגוונים שונים מסתובבים סביב עצמם, מהפנטים, היה פרוש על הרצפה, תעודות הוקרה רבים היו תלויים על הקיר מאחורי הכיסא של המפקד, המפקד התרווח "כן במה העניין במה אוכל לעזור? שב למה אתה עומד" אמר והצביע על כיסא אני נשלחתי מהאינטרפול כדי לחקור הברחת סמים." אמר, המפקד החוויר.

סטיב הביט בעיני המפקד והבין שקלע למטרה "תשמע" אמר למפקד "אני מוכן לשמור על פי סגור, ואתה בתמורה תדאג שיהיה לי חופש פעולה פה, בשוויץ" "בסדר" הסכים המפקד מפחד "תחכה שנייה ואני ישיג את הניירת הדרושה, בינתיים יש לך פה שתייה" אמר המפקד ופתח דלת של מיני בר מעוצב "קולה מים או וויסקי" שאל "מים" ענה סטיב היה לו כלל לעולם לא לשתות אלכוהול במשימות וקולה סתם בגלל שזה לא בריא, המפקד יצא, סטיב חישב את המצב במהירות, וניגב את פיו משארית המים בממחטה ששלף מכיסו, המפקד נכנס והוציא כרטיס אפור מפוספס בכחול, סמל של משטרת שוויץ בפינה הימנית, רשיון לנשק, רשיון לעשות כרצונו, הוא הנהן למפקד, הם לחצו ידיים נפרדים לשלום, סטיב הרים את התיק המהודר מהכסא ויצא, עובר בטרמינל מציג את הכרטיס לכל הביקורות למיניהם, עובר ללא בדיקה, 'בעצם גם עם יעבור בדיקה לא ימצאו כלום' חשב לעצמו וחיך מבלי משים, דלתות הטרמינל

נפתחו בפניו הוא יצא מהטרמינל נכנס למונית שעמדה מוכנה, הנהג החל בנסיעה מהירה לכיוון בית המלון, סטיב ישב במושב האחורי ופתח את התיק, זו הייתה תיק עשויה עופרת למנוע מקרני רנטגן לגלות את תוכנו, חידוש נוסף היה מערכת שאדמיין פיתח והתקין בתיק, המטרה שעל מסך המחשב בבידוק הביטחוני יראו תמונה אחרת, של בגדים וחפצים סתמיים, סטיב הקיש את הקוד בלחצנים קטנים התיק נפתח, על גב התיק היה תת מקלע קצר.

בתוך המזוודה היה אקדח ומחסניות, משתיק קול לאקדח ולתת מקלע, רימוני עשן ונפץ, ותמונה של מוחמד אל ארזי, סטיב הפך את התמונה וקרא את הכתוב, *ציוד סימון יחכה לך בחדר*, המונית נעצרה בפתח המלון, סטיב הודה לנהג, שהוא סוכן מקומי, עובד בית המלון פתח את דלת המונית בידיים עטויות כפפות לבנות ובחליפה אדומה הוא קד קידה עמוקה ולקח את מזוודותיו של סטיב, הם נכנסו לבית המלון, הידמל הוטל הכריז שלט, סטיב פנה לקבלה הביע את התפעלותו מהמלון היפה וביקש את מפתחות חדרו איך קוראים לך" שאל "ג'ון נייט", "כן אדוני חדרך בקומה העליונה קומה 10 חדר מספר 1005" אמר וקרא לעובד המלון ואמר לו את הכתובת גם כן, סטיב נכנס למעלית לחץ על כפתור 10 הדלתות נסגרו בנשיפה.

עובד המלון עלה במעלית השרות באמצע לחץ על כפתור העצור, הוא הוציא מברג ופירק חלק מקיר המעלית הוציא קופסא מוארכת, פתח את המזוודה הגדולה של ג'ון והכניס את הקופסא וסגר את קיר המעלית לחץ על כפתור ושחרר את המעלית.

ג'ון נכנס לחדר ופרק את המזוודות, הוא פתח את המזוודה הגדולה מוציא את קופסת הקרטון העטופה באריזת מתנה, רובה מוזר נח לו שם "זה באמת מתנה" לחש בחיור, היה מוצמד דף קטן לאריזה הוא פענח את הצופן במהירות "שעה שש היום" בסדר נשאר לי עוד שעתיים אני אצא לקניות

הוא יצא סוגר את הדלת וסורק את המסדרון 'נקי' הוא יצא מהמעלית בחניון מחפש את הרכב או הינה הרכב מרצדס SLS מצויד בשני מושבים בלבד מכסה מנוע ארוך מושכת עיניים הוא פתח את הדלתות שנפתחות כלפי מעלה 'כזכור לי המכונית מספקת 571 כח סוס ומאיצה למאה ב3.8 זה בהחלט רכב מהיר הוא התניע בשאגת מנוע אדירה ופרץ מהחניון בדהירה מטורפת המהירות עולה ועולה 'אני לא יוכל לנצל את כל הכוח של המכונית פה בכביש הזה הרי אי אפשר לדהור פה במהירות 317 קמ"ש'.

החדר בבית המלון נפתח בשקט רעול פנים נכנס בזהירות מחפש מצלמות וחיישני תנועה ומתחמק מהם, הוא הצמיד דסקית שחורה לתחתית השטיח ועוד אחד בקפלי הווילון האדום הכבד הוא סידר את החדר וניקה טביעת אצבעות ויצא, סוגר את הדלת בדממה. אופנוע משטרה דהר לצד הרכב מאותת לו לעצור ג'ון הוציא את הכרטיס שקיבל מאת מפקד שדה התעופה מצמיד לחלון, השוטר הציץ לא מסתכל שנייה על התנועה, רכב שטח כבד התנגש בו, השוטר עף מהאופנוע מתגלגל וזועק, ג'ון דחף את הדוושה בכח על לתחתית הרכב

צרח, הג'יפ השחור התקרב לכוון הרכב מנסה להפילו מהגשר דחיפה אחת קלה והרכב הזדעזע 'בוא נראה מה הרכב מסוגל לעשות' הוא שילב הילוך בפתאומיות מעביר לרוורס הרכב צווח, הוא לחץ על הבלמים וסיבב את ההגה באחת הרכב עשה "צלחת" מתיישר לכוון ההפוך מהתנועה הוא לחץ שוב על הדוושה דוהר משאיר בענן אבק את הג'יפ השחור.

ג'ון הביט במראה, רואה את הג'יפ מדגם לנד-רובר עוצר מנסה להסתובב, המימדים שלו לא אפשרו לו להסתובב, הנהג יצא, הוא לבש גופיה צמודה שרירו בלטו באופן ניכר, ראש דרקון מקועקע הציץ מהגופייה, מחזיק במכשיר קשר שחור עם אנטנה מזדקרת, ג'ון חזר להתמקד בכביש, מנסה לשחזר את כל מה שקרה, 'למה שאיזה מאפיה תנסה לחסל אותי?', הוא עבר על כל האנשים שפגש בדרך, הפקיד השחור, הדיילת במטוס, מפקד שדה-התעופה, נהג המוניות.

התשובה קפצה בראשו 'מפקד שדה-התעופה, עליתי עליו לכן הוא שלח אותם',

הוא עצר בפתאומיות, בחריקה מותיר שני פסים שחורים על האספלט, שלושה ג'יפים לנד-רובר חסמו את הכביש לרוחבו, 'נפלתי למלכודת' הרהר, פקק תנועה נשרך מאחור, אחד הג'יפים זז הצידה, מאפשר לרכבים לעבור, שני מאפיונרים התקרבו לרכב, מכוונים לרכב תת-מקלעים, ג'ון החל להזיע, עיניו בלשו במרחב מחפשות מפלט, משאית אדומה להובלת מכונית בעלת שתי קומות התקרבה, הג'יפ זז עוד לאפשר למשאית לעבור, הקומה העליונה הייתה מכוונת לכביש, ג'ון הביט במשאית ותכנן את הפעולה הבאה, המאפיונרים התקרבו הם כמעד הגיעו לרכב, ג'ון העביר הילוך לרוורס, מצמיד את הדוושה לקרקעית הרכב, המאפיונרים התרחקו דורכים את התת-מקלעים בשקשוק רועם, ג'ון שילב הילוך, לחץ בקונסולה המרכזית על כפתור הספורט, מצמיד את הדוושה לקרקעית. כנף יצאה מאחורי הרכב באיטיות, המאפיונרים פתחו בירי, לא מצליחים לפגוע ברכב הדוהר, ג'ון כיון את הרכב לאחורי המשאית, עולה על המשאית, עולה בשיפוע במהירות, מזנק קדימה באוויר, אוטומטית כולם הרימו את הראש מתבוננים במחזה המרהיב, הרכב נחת בצד השני, מעבר למחסום הרכב הזדעזע החרטום התעקם פנימה, נזק שטחי רק הפח נפגע, ג'ון המשיך בדהרה, צוחק, הרים בידו שֵׁלֶט-כֶּחֻק כסוף ולחץ על הכפתור היחיד שהיה בו,

הוא הביט במראה, רואה איך נהפכים כל הרכבים לגרוטאות בוערות. ג'ון דהר, מגיע לחניון בית המלון נשארו לו 52 דקות, הוא יצא מהרכב ונתן את המפתחות לנער החניון לא לפני שלחץ על כפתור אדום מתחת להגה שנשא את הכיתוב הסתר, הנער הביט על קדמת הרכב, "הלן בחור יש בעיה" שאל "לא, לא, רק חושב איך זה קרה" "תקרא מחר בעיתון ותדע" ענה ופסע לעבר הכניסה, נכנס מתחת לשלט המואר הידמל הוטל.